

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K., za pol leta 18 K., za četr leta 6 K. 50 h., za en mesec 2 K. 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse ste 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za en mesec 2 K. Kdor hodi sam pošti, plača za vse leto 22 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za en mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znača poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od poterostopne peti-vrste po 12 h., če se se oznanilo tiski enkrat, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se tiski trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafljevih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravljanje pa v pritličju. — Upravljanju naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnilna, prosimo, da jo ob pravem času ponovite, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22 — Četrti leta . . . K 5:50
Pol leta . . . 11 — En mesec . . . 1:90

Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25 — Četrti leta . . . K 6:50
Pol leta . . . 13 — En mesec . . . 2:30

Naroča se lahko z vsakim dnevom a hkrat se mora poslati tudi naročnila, drugače se ne ozlamo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnini brez ozira vsakemu, kdo ne vpošlje liste ob pravem času.

Upravljanje „Slovenskega Naroda“.

Za našo „staro pravdo“.

I.

Se je na Slovenskem nekaj duhovnikov, ki so narodnega mišljenja, ki imajo srce za narod in za njegove nacionalne interese, ki imajo željo in voljo, delati na to, da se slovenskemu narodu da tudi v cerkvi kar, mu gre po pravu in po pravici.

Ko je bil sklican v Rim zbor škofov na posvetovanje o slovenskem bogoslužju, so se omenjeni narodni duhovniki obrnili do ljubljanskega škofa s prošnjo, naj se zavzame v Rimu za slovensko bogoslužje. Dotična prošnja se glasi:

Presvetli gospod knezoškof! Ljubljansko vladikovino diži slavna zgodovina, a poleg neomejene zvestobe sv. katoliški veri menda ni slavnječe točke v njej, nego je dejstvo, da je i ona čuvala nekdaj dedičino sv. Cirila in Metoda — staroslovensko službo božja. Staroslavna cerkev sv. Petra »zunaj obzidja ljubljanskega«, ki je mati naših cerkva in tudi mati Vaše stolnice, je nekoč gojila staroslovensko službo božja po zapadnem obredu in kakor mati so se ravnale tudi hčere. Do malega pri vseh starejših cerkvah ljubljanske škofije se nahajajo glagolski ostanki — dokazi, da se je pred nekaterimi stoletji opravljala služba božja tu v posvetenem staroslovenskem jesiku. Glagolska najdišča so našeta v znamenitem članku drja. Josipa Grudna »Glagolica v akvilejski metropoli in njen pomen za slovensko slovstvo« (»Katoliški Obzornik« 1905, 141), a njihov zapisnik bi se dal po točnejšem preiskovanju še pomnožiti. Ome-

sv. Cirila in Metoda. Staroslovensko bogoslužje, slovesno posvečeno v Rimu za papeža Hadrijana II. in vsemu slovanskemu narodu zajamčeno od naslednika mu Ivana VIII., je kakor vse delovanje sv. Cirila in Metoda odobril pred četrstoletjem papež slavnega spomina blagopokojni Leon XIII. z okrožnico »Grande munus«. Ponosni na to so dvignili katoliški Slovani svoje glave, češ, sedaj je došel trenutek, ko zaori po naših svetiščih zopet stari: Gospodi pomiluj — napačila je doba, ko se nam povrne dragocena pridobitev sv. Cirila in Metoda — staroslovenska služba božja. Sv. stolica je dala natisniti prelep glagolsko mašno knjigo in jeli se je pripravljati vzboljšani časoslov, ali nenadoma je pošil glas, da je staroslovenska služba božja omejena samo na nekatere vladikovine in v njih le na nekatere posamične cerkve.

Presvetli gospod knezoškof! Ljubljansko vladikovino diži slavna zgodovina, a poleg neomejene zvestobe sv. katoliški veri menda ni slavnječe točke v njej, nego je dejstvo, da je i ona čuvala nekdaj dedičino sv. Cirila in Metoda — staroslovensko službo božja. Staroslavna cerkev sv. Petra »zunaj obzidja ljubljanskega«, ki je mati naših cerkva in tudi mati Vaše stolnice, je nekoč gojila staroslovensko službo božja po rimskem obredu načeloma za vso ljubljansko škofijo, koder bivajo Slovenci.

3. V ljubljanskem bogoslovskem učilišču naj se uvede pouk staroslovenskih.

Iskreno prosimo, da v zgodovinsko važnem trenutku, ko se bodo odločevala usoda naše glagolice, ne zabite tamkaj na grobu sv. Cirila, da ste vladika pokrajini, ki ima neovrnano dokazano pravico do dedičine slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda — ne zabite, da ste slovenski škof.

Z najodličnejšim spoštovanjem
V Ljubljani, dne 15. velikega travna 1905.
Ivan Vrhovnik, m. p.
župnik trnovski,
v svojem in v imenu svojih versko in narodno mislečih tovarishev.

jo še vendar ljubim, da zaničujem samo ono suženjsko v njenem bitju. Vendar pa sem dobro videl, da ravno to zatemnjuje mojo ljubezen, in da bi jo sčasoma zatemnilo popolnoma. In če se zgodi to v par letih, kaj potem? Čutil sem pa, četudi nejasno in negotovo, da se to nekoč mora zgoditi, da mora priti do tistega težkega trenutka...

Nekoč sem ji to tudi odkrito povedal. Sedela sva na vrtu. Razložil sem ji natanko vse svoje misli. Poslušala me je tiho, skoro brez diha. Čutil sem, dasi sem zrl pred sebe v dolino, da je bil njen pogled upri na mene, otožen, obupen... Ko sem skončal, sem začutil, kako je krčevito stisnila ustnice, kako so ji privrele solze v oči. Zaplakala je divje, vrgla se mi krog vrata, pritisnila osolozni obraz na moje lice ter pridušeno vzkliknila: »Brez tebe mi ni življenja! Bodи srečen! Ne spominjam se mene nesrečnise! In zagrnila se je v svoj šal ter odhitela. Bil je večer, in vrtak je legal nad pokrajino. In naravnost skozi polja je hitela tja dol, odkoder so mi bili na uho glasovi Dravinih valov. Zrl sem za njo sprva, kakov okamenel. Kaj takega nisem nameraval, niti oddaleč mislil. Poskočil sem in hitel

zanjo. Nedaleč od brega sem jo došel. Krepko sem jo prijel za roko in jo zadržal.

»Kam hočeš?« sem vzkliknil razburjeno.

Skušala se mi je izviti. »Pusti me, nesrečnico!« je jeknila plakajo. »Že davno se mi je zdelo to čuvstvo kot breme na moji duši. Reči ji, da ne morem živeti z njo in jo tirati v smrt, njo, ki se mi je zdela vredna velikega in srečnega življenja, za to sem jo ljubil preveč, a vedno in vedno so mi zatemnjivale mojo veliko in vzvišeno ljubezen težke misli o njeni suženjski naravi, ki mora počasi uničiti njeni in mojo srečo. In moja duša, toli jaka in toli ponosna, je iskala zmanjšišča k jasnemu solnemu. — — — — —

Počasi, nevede kam, s težkimi mislimi v duši, sem stopal s polja proti domu. Noč je zagrnila zemljo, na nebuh pa so zasijale zvezde in lesketale v temu.

In nenadoma sem stal pred kapelico, in lučka je brlela pred Marijino podobo. Prijelo me je nekaj neodoljivega in nehotega sem pristopil. In takrat sem jaz, ki že od davnega ne nosim v svojem srcu one vere, ki me jo je nekoč učila moja mati, jaz, ki že od davnih let niso moja

njeni spis je neovrnano dokazal, da je glagolica in z njo vred staroslovenska služba božja po zapadnem obredu nekdaj živelja in cvetela v okviru sedanje ljubljanske škofije.

V svojem in v imenu svojih versko iz narodno mislečih tovarishev se drznem prespošljivo prositi Vašo presvetlost: Blagovolite se spominjati na bližnjem rimskem zborovanju staroslovenske sirsote, ki so jo zatrle med nami časov sile. Blagovolite šeiti ono, ki je zanje trpel kruto preganjanje in dveinpolnetno ječo naš veliki vladika Metod.

Kakor nasledniki glagoljašev, ki so toliko sto let izvrševali staroslovensko službo božja v naši domovini, se usojamo priporočati Vaši milostni pozornosti in vneti brambi nastopne točke:

1. Razveljavlji naj se naredba, da je staroslovenska služba božja navezana le nekatere cerkve: neomejena bodi pravica, ki jo je dobil ves slovenski narod od rimskih papežev Hadrijana II. in Ivana VIII.

2. Dovoli naj se staroslovenska služba božja po rimskem obredu načeloma za vso ljubljansko škofijo, koder bivajo Slovenci.

3. V ljubljanskem bogoslovskem učilišču naj se uvede pouk staroslovenskih.

Iskreno prosimo, da v zgodovinsko važnem trenutku, ko se bodo odločevala usoda naše glagolice, ne zabite tamkaj na grobu sv. Cirila, da ste vladika pokrajini, ki ima neovrnano dokazano pravico do dedičine slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda — ne zabite, da ste slovenski škof.

Z najodličnejšim spoštovanjem
V Ljubljani, dne 15. velikega travna 1905.

Ivan Vrhovnik, m. p.
župnik trnovski,

v svojem in v imenu svojih versko in narodno mislečih tovarishev.

Kaj je škof Jeglič na to prošnjo odgovoril in če je sploh kaj odgovoril, ne vemo. Hvaležni pa so lahko vsi zavedni narodnjaki gospodu župniku Vrhovniku in njegovim somišljenikom, da so storili ta korak in z njim posvedočili, da so ne le katoliški, marveč tudi narodni duhovniki. Prošnja, ki jo je vložil g. Vrhovnik, je važen pojav in zdi se nam umestno, da izpregorimo o tem pojavu še nekaj besed.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Rusi na morju poraženi.

Sinoči je došla iz Tokija ta-le brzovajka:

V bitki pri otoku Tsusimi so se potopile te-le ruske ladje: Oklopni »Borodino« in »Imperator Aleksander III.«, oklopne križarke »Admiral Nahimov«, »Dimitrij Donskoj«, »Vladimir Monomah«, obrežna oklopnička »Admiral Ušakov«, zaščiteni križarci »Svetlana« in »Zemčuge« in transportni ladji »Kamčatka« in »Srtesin«. Ujeli pa so Japonci oklopni »Orel« in »Imperator Nikolaj« in obrežni oklopnički »Admiral Senjavin« in »Admiral Apraksin«.

V celem se je potopilo deset ladij, štiri pa so bile ujeti.

Ladje »Borodino« in »Imperator Aleksander III.«, ki ste se baje potopili, in oklopnička »Orel«, ki je bila ujeta, kakor zatrjuje zgornje poročilo, so bile največje in najmodernejše oklopnice, kar jih je imelo rusko brodovje. Vse te ladje so bile enotnega tipa, po 121 m dolge, 23 m široke in so obsegale po 13.516 ton s 15.800 konjskimi silami. Na krovu so imele po 58 topov, vozile so po 18 morskih milj na uro in so bile zgrajene v letih 1901. in 1902. Vsaka ladja je imela posadko 830 mož.

Oklopna križarka »Admiral

Nahimov« je bila zgrajena l. 1885, vozila je po 16 morskih milj in obsegala 8524 ton s 7768 konjskimi silami. Na krovu je imela 36 topov in posadko 572 mož.

»Dimitrij Donskoj« je bil zgrajen l. 1883, vozil je 17 milj in obsegal 6200 ton. Na krovu je imel 44 topov in 550 mož.

Križarka »Vladimir Monomah« je bila zgrajena l. 1882, je obsegala 5593 ton in vozila 17 vozov. Armiranja je bila z 31 topovi in je imela na krovu 550 mož.

Obrežna oklopnička »Admiral Ušakov« je bila zgrajena l. 1893, je vozila 16 vozov in obsegala 4126 ton. Njena posadka je štela 404 može.

Križarko »Svetlana« so zgradili l. 1898, vozila je po 20 milj in obsegala 3727 ton. Njena posadka je štela 402 mož.

»Zemčuge« je bil zgrajen l. 1903, je vozil po 25 milj na uro in obsegal 3103 tone s 17.000 konjskimi silami. Na krovu je imel 334 mož.

Oklopnička »Nikola« je bila zgrajena l. 1889, vozila je po 15 milj, obsegala 9672 ton in je imela na krovu 623 mož.

Obrežni oklopnički »Admiral Apraksin« in »Admiral Senjavin« sta istega tipa, kakor gori navedeni »Admiral Ušakov«.

Če je torej gori navedeno poročilo resnično — in vzroka nimamo, da bi o tem dvomili — se je v bitki z ladjami vred potopilo 4500 mož, okoli 2000 pa jih je bilo ujetih.

Po tem poročilu so od ruskega brodovja ostale samo še te-le ladje: Oklopnički »Knjaz Suvorov« in »Osablja« in križarke »Naravina«, »Sisoj Veliki«, »Avrorac«, »Almas«, »Oleg«, »Izumrud«, »Dnjepre«, »Rion«, »Peterburg« in »Smolensk« ter nekaj torpedov.

ustna šepetalna vdane, svete molitve, poklenil na stopnice baš na mesto, kjer je pred nedavnim klečala Marija, in ozrl sem se v obraz Marijin, obsevan od večne lučke, in moje ustne so šepetalne molitve, globoko, verno in srčno molitve: »Daj, o Kristusova mati, da ugasne v njenem srcu blazni plamen ponižne ljubezni, daj, da pozabi njenu dušo mene, nesrečnika, daj, o Marija, da me ne ljubi... Osreči njeno življenje, ki je vredno velike sreče, na drug način, izrujaj iz njenega srca ljubezen in vse spomine na mene, daj, da me ne ljubi... da me ne ljubi...«

In trepetala je večna lučka, hipno je izplamenela, in ozrl sem se v obraz Marijin, otožen, kakor je bil njen obraz pod križem njenega sina, in zdelo se mi je, da so se gibale njene ustnice in šepetalne: »Vse zmanj!... Ona te ljubi... ona te ljubi!...«

In poskočil sem kakor blazen in hitel v zvezdnato noč — — — — —

In ona me ljubi že vedno z ono ponino, udano ljubesnijo... in mojo dušo oklepajo vedno bolj težki okovi nesreče... okovi mračne bodočnosti... .

Vesti o bitki.

Japonsko brodovje se je že v soboto zjutraj zapletlo v ljud boj z rusko eskadro. Glavna bitka pa se je šele vnela med 2. in 3. uro pooldne, ko ste eskadri neposredno trčili druga ob drugo. Neprestano se je slišalo izpred Tausime silno grmenje topov. Proti jutru se je pojavit en del Togovega brodovja pri Vusungu in je takoj napadel rusko brodovje. Boj je divjal na vse črti na najljutješči način.

Druge vesti iz Tokija pravijo: Japonska zmaga je popolna. Rusi že in Japoneji jih zasledujejo. Od 10. ure do štirih popoldne se je slišalo silno streljanje pri Šanghaju; domneva se, da se tam še vedno bije bitka.

Iz Londona pa javljajo: Baltičko brodovje je bilo večinoma razpršeno in je běžalo proti vzhodu v Tibi okean. Silne ruske vojne mornarice nivči. Gospodstvo na morju na Dalnjem Vzotku ostane definitivno v japonskih rokah.

Nič manj nego štirinajst vojnih ladij, med njimi dvanaest največjih, so Japonci v bitki ali potopili ali pa ujeli.

Japonci sami niso baje izgubili niti ene ladje. 2000 ruskih pomorščakov je bilo ujetih. Stevilo utopljenih in ubitih je zelo veliko; med njimi se nahaja tudi osem poveljnikov. O admiralu Rožestvenskem se ne ve ničesar.

Uradno pa se poroča iz Tokija: Admiral Togo javlja vladi, da je rusko brodovje v soboto in nedeljo izgubilo telesne ladje. Potopilo se je pet križark, dve veliki oklopni, ena obrežna oklopica, dve križarki prostovoljnega brodovja in trije torpedni rušilci; ujeti pa sta dve veliki oklopni, dve obrežni oklopni, ena križarka prostovoljnega brodovja in eden torpedni rušilec. Ujetih je bilo več nego 2000 Rusov. Togo pripominja, da je japonsko brodovje ostalo neposkodovan.

Drugo poročilo iz Tokija pa pravi, da je ujet admiral Nebogatov in z njim 3000 pomorščakov.

To Togovo poročilo komentirajo v Londonu tako, da ga ni smeti vzeti dobesedno, kakor da bi japonsko brodovje ne imelo nikakih izgub. Razne ugledne londonske tirdke so namreč dobile iz Tokija poročilo, da so Rusi potopili tri japonske križarke in najmanj 12 torpedovk.

Po bracjaki iz Tsingtava se pri Okošimi v Korejskem prelivu že vedno nadaljuje bitka. V boju so zapletene one ruske ladje, ki imajo manjšo hitrost.

Vtič vesti o porazu v Petrogradu.

Na poročilo o pričetku pomorske bitke v Korejski morski ožini polasti se je vsega prebivalstva v Petrogradu velikanska razburjenost.

Koristka.

Povest.
(Dalej.)

"Gospod kaplan," je pripomnil Jaklič, "verujte mi, jaz rad odpustim vsem, ki me sovražijo, samo tistim ne, ki me dolgočasno razdejetje! Le eno razdejetje je mogoče; to se misli, ki jih razodevajo modri možje. Tako razdejetje je misel o ljubezni do bližnjega, misel o bratstvu in o enakosti vseh ljudi, misel o svobodi. Ali tudi modri možje so zmotljivi. Celo narava sama je zmotljiva in spravi časih na dan kako tele s petimi nogami ali kak drugi nenačni stvor. Nezmotljiv je samo papež."

"Oprostite gospod," je rekel kaplan in je nejevoljno vstal, "ali jaz nisem prišel sem, da bi poslušal, kako se Vnorca delate iz verskih svetinj. Trdovraten grešnik ste in pazite, kako boste pred sodnim stolom dajali odgovor."

Kaplan je zapel svojo suknjo in vzel klobuk. Obrnil se je že, da bi odšel, a stopil je še enkrat k Jakličevi postelji.

"Oh, kako se Vi meni smilite," je rekel z mehkim glasom, "kaj bo iz

Pred ministrstvom vojne mornarice se je zbrala silna množica ljudi, ki so z nervosno napetostjo pričakovali vesti z bojišča. Nižji sloji niso sprva hoteli verjeti poročilom o ruskom porazu; mnogo občinstva pa je bilo vzprično nesrečnih vesti razdostno vzhodenega. Neki mornar je na Neveskem prospektu pozval množico, da naj zakliče Japoncem trikrat »slavac«, čemur so se vse odzvali. Vojaška patrulja je takoj prihitela in prijela več oseb.

Dispozicije Rožestvenskega pred bitko.

»Daily Telegraph« poroča, da je baltičko brodovje naložilo premog s transportnih ladij ob obrežju Luzon 22. t. m. in prihodnji dan je križarilo severno Luzon, nakar je Rožestvenski razdelil brodovje v več delov, zavozil skozi cesto Baši in odpul proti severu. Zjutraj 25. t. m. so bili Rusi jugovzhodno Looschov otokov; počasne zaščidene križarke in transportne ladje je poslal Rožestvenski nazaj v Sangaj, glavno brodovje je pa odrinilo proti Tsušimi.

Četrto baltičko brodovje.

»Frankfurter Zeitung« poroča iz Petrograda: Neki pomorski častnik, ki je pred kratkim dobil povelje, naj bo pripravljen, da odrine s četrtim brodovjem v Vzhodno Azijo, je nasnani, da je v pomorskem štabu zvedel, da četrto brodovje za zdaj sploh ne odpuluje. Vzrok zato je odkritje velikih ponoverjenj. Govori se o 28 milijonih.

Poročila došla v Pariz.

Poročila o pomorski bitki, ki se je bila v Korejski morski ožini, so tako neznanata. Ne vese nič o ožidu pomorskega boja, ki sicer ni videti odločil. Iz kitajskega vira je došla vest, da je rusko brodovje premagano in razbito in da japonske ladje zasledujejo rusko brodovje proti Vladivostoku. To je vse. To malo pa ni potrjeno.

Veselje v Tokiju.

V Tokiju so poročila o veliki pomorski bitki z velikim veseljem sprejeli, ker ljudstvo zaupa Togu in njegovim ljudem.

V Tokiju so mnenja, da bo del baltičkega brodovja do spel v Vladivostok, toda Togo gotovo ne bo opustil, da uniči glavne ruske ladje.

Japonski listi so priredili posebno izdajo in proslavljajo japonsko zmago in sicer kot velepomembno zmago.

Kavalerijski boji v Mandžuriji.

Linevič poroča 28. t. m. v Petrograd: Postojanke armade se niso spremenile. 25. t. m. je napadla konjenica Simisohen in Sinlunhsan.

Vas! Strašna kazan Vas čaka. Ljubi gospod, spoznajte vendar svoje zmote. Premišljajte o tem, kar sem Vam povedal, premišljajte temeljito — jutri pride zopet, morda Vas vendar še spravim z Bogom in rešim večnega pogubljenja."

Jaklič je samo nalahko odmahnil z roko; govoriti ni mogel vsled prejšnjega napora, ali na lice mu je legel izraz, ki je kazal, da si kaplanovega obiska več ne želi.

Kaplan je še nekaj trenotkov stal pred njegovo posteljo, potem je osoril, "z Bogom" odšel.

Ko so Jakličevi prijatelji zvedeli, da je bil šentjakobski kaplan pri bolniku, je zavladala med njimi velika nevolja in stara Rozmanka je slišala toliko očitanj, da se jih je začela braniti z metanjem kuhinjskih posod. Jakličevi prijatelji so bili nejevoljni, češ, da je kaplan bolnika po nepotrebni trpinčil, sicer pa so bili ponosni na Jakliča, da je ob smrtni urki, ko se navadno razkadi ves heroizem, ostal zvest svojim nazorom. Sklenili pa so, da Jakliča ne puste nikdar več samega v varstvu stare Rozmanke, nego da bo vedno edem izmed njih ostal na straži.

Kaplan je zapel svojo suknjo in vzel klobuk. Obrnil se je že, da bi odšel, a stopil je še enkrat k Jakličevi postelji.

"Oh, kako se Vi meni smilite," je rekel z mehkim glasom, "kaj bo iz

Sinlunhsan je obstreljavala artiljerija, več šesar so se naši oddelki umaknili od tam. V Sinlunhsanu so našo prednje straže sprejele sovražnika z ognjem in ga prisilile, da se je umaknil proti jugu. Oddelek Miženka je pri zadnjem napadu uplenil vojno blagajno z 2760 jeni.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 29. maja. Državni zbor se sklice 14. junija. Zasedanje bo trajalo do konca meseca julija. V razpravo pridejo sledede zadeve: 1. Zakski načrt o zvišanju duhovskih plač; 2. določitev proračunskega provizorija za drugo polovico leta 1905. Nadalje želi vlada prvo branje nove trgovinske pogodbe z Nemčijo, ako bodo razmere na Ogrskem to pripravljene. Tudi volitve v delegaciji se morajo izvršiti, ker je za rano jesen nameravano zasedanje delegacij.

Krisa na Ogrskem.

Budimpešta, 29. maja. Poslanska zbornica je razpravljala danes o Kossuthovem predlogu za avtonomni ogrski carinski tarif. Posl. Kossuth je že enkrat obširno utemeljil svoj predlog ter naglašal, da neodvisna stranka ne misli s tem izvzeti carinske vojne z Avstrijo. — Posl. grof Karolyi se je sicer zavzemal za Kossuthov predlog, toda boji se, da stoji Ogrska pred dogodki, ki je najbrže prepozno sestavljati samostojni carinski tarif. Pač pa priporoča, naj se napravi med Avstrijo in Ogrsko užitinska meja. — Trgovinski minister je rekel, ako bi se ogrskim posestnikom odpisali vsi davki, bi s tem že ne bila poravnana škoda, ki bi jo zadala kmetijstvu samostojna carina. Ogrska bi nedobila nikjer nadomestila, ako izgubi avstrijske odjemalce.

Budimpešta, 29. maja. Dočim se je z ene strani poročalo, da so člani za novo Fejervaryjevo ministarstvo že določeni, zagotovljajo v političnih krogih, da se je Fejervaryjeva misija razbila. Cesar je baje že vnaprej izvedel, da so Fejervaryjeva pogajanja brezuspešna, zaradi tega je opustil misel, da bi temu zaslужenemu možu poveril tako nevhvalečno nalogo.

Budimpešta, 29. maja. Predsednik poslanske zbornice, Just, izjavlja v nekem listu, da Fejervary ne uravnava sebi poti za sestavo ministarstva, temuč dela to za nekoga drugega. Za vsak slučaj pa, naj pride karkoli hoče, nastane neizogibno boj med absolutizmom in parlamentarizmom, v katerem bo zmagal zadnji.

Nove srbsko ministrstvo.

Belgrad, 29. maja. Novo ministrstvo je sestavil predsednik kluba samostojnih radikalcev, Ljuba Stojanović, in sicer je sam prevzel predsedstvo in notranje zadeve. Ostali portfelji so se razdelili sledе: Ivan Zujević notranje zadeve in nusk, Nikola Nikolić pravosodstvo, Ivan Pavičević narodno go-

In izpolnjevali so zvesto svojo nalogu. Celo „rdeči krojač“, kakor so imenovali smešnega razširjevalca anarhističnih spisov, ni mogel nobenega Jakličevih prijateljev več zvabiti na skrivne shode, na katerih so se delali raznovrstni blazni naklepi; prijatelji so bili v nedeljo. Bili pa so si tudi svestni zmage kakor še nikdar. Celo svoje prepršanje so zatajili in šli v boj ne kot politična stranka, ampak kot gospodarska, oziroma stranka brez imena. Celo odločno naprednim volilem je »nekaj volilcev« pošiljalo listke z »gospodarskimi« kandidati.

spodarstvo, dr. Milan Marković, finance, Vlada Todorović zgradbe, polkovnik Vaza Antonić vojno. Za vojnega ministra je bil prvotno imenovan polkovnik Mihail Živković, ki pa je bolan.

Odstavljen bolgarski minister.

Sofija, 29. maja. V vladnih krogih se govori, da se minister za javna dela, Popov, odstavi zaradi poneverjenja. Njegov portfelj se je ponudil predsedniku sobranju dr. Gavrilu, ki pa je ponudbo odklonil, vsele tegu postane Popova naslednik posl. Halačev.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 29. maja. Grčka vlada je poslala velesilam odločno protestno noto proti sultanovemu iradu, s katerim so se macedonski Kučovlachi proglašili za posebno narodnost. V noti se naglaša, da je sultani s tem ukazom kršil pravice ekumeničkega patrijarhata. — Obenem se naznana, da namerava ekumenski patrijarhat v Carigradu proglašiti Kučovlache za šizmatike, kakor se je to zgodilo svoječasno z Bolgari.

Carigrad, 29. maja. Bivši skopeljski vali in sedanji načelnik nadzorstvene komisije v Yemenu, Šakir paša, je postal maršal. Načelnik macedonskega orožništva, talijanski general Degiorgis paša, je dobil turški Iftihar-red v briljantih.

Nemiri na Rusku.

Petrograd, 29. maja. V Nahodčevanu (erivanska gubernija) so bile 25. t. m. pravice bitke med Armeni in mohamedani. Armenov je obležal 22 mrtvih, dočim so imeli mohamedani le dva mrtvi. Štiri osebe so našli zaščite.

Varšava, 29. maja. V Siedlcach so nameravali Židje posnemati svoje varšavske rojake. V nekem goretu blizu mesta se je zbralo več sto Židov, odkoder so hoteli vdreti v mesto. Bilo pa je avizirano vojaštvo, ki je sumljivo druhal obkoko in odvedlo v zapore. Pri tem je bilo 50 oseb ranjenih, med njimi 7 težko.

Petrograd, 29. maja. Tajni državni svetnik Bezobrazov, ki je najbolj svetoval in prigovarjal, da se je začela vojna z Japonsko, je sedaj zaradi zlorabe uradne oblasti, podkupljivosti in izsilovanja odstavljen od svoje službe.

Dopisi.

Iz Idrije. (Dopolnilna občinska volitev v I. razred). V nedeljo se je vrnila tu dopolnilna volitev v I. razred za občinski svet. Klerikalcem v tem razredu ne bo zrastla nikdar več tako rumena pčenica kakor to pot; nikdar več ne bodo tako blizu zmagi kakor so bili v nedeljo. Bili pa so si tudi svestni zmage kakor še nikdar. Celo svoje prepršanje so zatajili in šli v boj ne kot politična stranka, ampak kot gospodarska, oziroma stranka brez imena. Celo odločno naprednim volilem je »nekaj volilcev« pošiljalo listke z »gospodarskimi« kandidati.

"Kaj neki dela z vsem tem denarjem?" je vprašal Sodar. "Saj mora imeti že celo premoženje."

"Ničesar nima," je dejal Lipe. Konjiček mi je pravil, da ima pa mnogo krasnih oblek in dragocenega nakita, denarja pa da ima prav malo. Imela bi ga lahko, ko bi bila razumejša, ali njej ni za denar, njej je samo za uživanje. Voz je vedno, vsak večer je v gostilni in ker jo igralci in igralke časte in obožavajo, morajo njeni ljubljenici plačevati brezstevilne buteljke Šampanjca."

"Kaj pa bo potem, ko bodo izgnani ti ljubljenici in ne bo dobiti drugih? Takih norcev, ki bi se hoteli uničiti zaradi kake ženske, je v Ljubljani tako."

"Kaj bo potem," je menil Lipe, "na to Olga sama ne misli, zanje eksistira samo sedanost."

Jaklič ni med tem pogovorom rekel nobene besede, ali Sodarja je obšla slutnja, da Olga še vedno ni pozabil in zato je umolnil, dasi je nameraval Lipetu drastično odgovoriti. Tudi ostali prijatelji niso ničesar rekli, in tako se je pogovor kmalu zasukal na druge stvari.

(Dalej prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. maja.

Osebna vest. Pristav dravne železnice v Kranju, g. Fran Lapajne, je premeščen k inomorskemu ravnateljstvu.

V avdijenci pri cesarju sta bila včeraj višesodni predsednik v Graedu g. grof Gleispach in specijski trgovec v Ljubljani gospod Röger st.

Slovansko bogoslužje. Gospod župnik Vrhovnik se je v svojem imenu v imenu versko in nadno mislečih duhovnikov obrnil s posebno spomenico do ljubljanskega škofa. To je velevažen in zelenim korak. »Slovenec« pa občudno ni všeč. Omenil je ta poziv z obskurno notičico, kakor da bi bil par krščanskosocialnih spomenikov vložilo tisto spomenico, ne pa splošno in visoko spoštovan duhovnik v imenu svojem in svojih omisljenikov. »Slovenec« je svojo notico namenoma tako zasukal, da 99% njegovih »bralcev« ne more vedeti, da je gospod Ivan Vrhovnik — katoliški duhovnik in župnik trnovske župnije v Ljubljani. Mi se temu manevruči ne čudimo. Zdi se nam popolnoma naravno, da skuša »Slovenec« prikriti dejstvo, da niso vsi duhovniki v taboru izdajalskih klerikalcev, marveč, da se neka ter duhovniki kot narodni možje zavzemajo za slovansko bogoslužje, med tem ko »Slovenec« in njegovi duhovniki sovražijo slovansko bogoslužje in stopez dušo in stresom na laški strani. In ti izdajalci hočejo poštem narodnjakom dajati lekeje, ti izdajalci hočejo, naj do verjame, da so narodnega mišanja?

— »Slovenec« ima vedno dolg jezik in ga iztegne dostikrat tudi tedaj, kadar bi bilo v njegovem sestrem interesu najtolje, če bi molil. Tako se je te dan po svoje zavzel za siromaškega pisatelja Podravskega. Sicer ima »Slovenec« tiskarna stotisoč premoženja, a s tem maste različni blagoslovenci svoje trebuhe in celo stradajočemu Podravskemu in njegovi ubožni družini niso privoščili solda. Kakor znano, se je Društvo slovenskih književnikov in časnikačev razvelo za Podravskega in liberalna dobroščnost se je tudi to potizkala. Farji okrog »Slovenca« niso dali niti vinjava. Na stotisočih sede, niti za najubožnejšega človeka nimajo krajevja. Imajo pa zanj — praznih besed. »Slovenec« jih je kako mnogo naklepal teh praznih besed in je med drugim tudi napadel Pisateljsko podporno društvo podpira namreč Podravskega po svojih močeh edno. To je »Slovenec« gotovo vedel, pa se je lepo potuhnil. So pač gentlemen, »Slovenčevci«!

Nemško-nacionalna slavost v Domžalah. V četrtek 1. junija prirede domžalski Titoli veliko veselico povodom blagovljenja začetava svojega pevskega društva. K tej slavnosti pridejo Nemci iz Tržiča, Celja, Beljaka in vsebu tudi ljubljanski Turnverein, društvo Edelweiss in drugi. Tudi profesor Binder pride ter žlahtna gospoda iz Ljubljane. Vsi ti bodo javno nastopali po slovenskih (!) Domžalah! Ako pomislimo, da Nemci ne puste javno nastopati drugi narodnosti zlasti pa Slovencem nikjer, kjer imajo vedino (glej Celje!) in če se uvažuje, da so ta nemška društva, ki pridejo v Domžale, vas nemško-nacionalna in prononsirana, smatrati zlasti pa nemško slavost v Domžalah kot izzivanje Slovencev. Nad vse škandalozno pa je, da se dopusti, da se blagoslovit začeta nemškega društva v slovenski cerkvi! Tudi to je

izivjanje, katero ima na vesti župnik Bernik! Njegova narodna zavest tudi menda le pri Marijin družbi, ki se prav pridno goji, ker se ž njo upa sajeziti nemški val, ki od dne do dne bolj preplavlja nekaj povsem slovensko vas!

Odvetniška zbornica kranjska bo imela jutri, 31. t. m. ob 3. uri popoldne v pisarni pred sednico svoj redni občni zbor. Dnevnih red: 1. Poročilo o poslovanju odbora v preteklem letu. 2. Poročilo o računu v preteklem letu, določitev proračuna in prispevka za zbornico. 3. Volitve: a) predsednika, 2 odbornikov in 1 namestnika (ker izstopijo gg. dr. Majaron, odnosno dr. Krisper in dr. Munda ter dr. Tekavčič); b) predsednika disociplinarnega sveta (ker izstopijo gg. dr. Munda, odnosno dr. Papež in dr. Suyer ter dr. Slanc); c) zbornega pravnika in namestnika (ker izstopita gg. dr. Tekavčič in dr. Pirc). 4. Predlogi odborovi. 4. Eventualni nasveti zborničnih članov.

Za pisatelja Podravskoga so nadalje še darovali: gosp. Gregorij Krek, s. kr. dvorni svetnik, vseobščiški profesor v pok. id. v Ljubljani, 20 K; g. Viljem Polak, tovarnar v Tržiču, 10 K; g. Fran Podkrajšek, železnični oficijal v Ljubljani, 4 K; g. Anton Dolenc, železnični mojster v Logatcu, 2 K in g. Ivan Križman, urednik »Slovenskega v Kranju, 2 K. — Vsem plemenitim darovalcem bodi izrečena presrečna zahvala!

Letno poročilo odbora Kranjskega društva za varstvo lova v Ljubljani za XIV. društveno leto 1904. Stroški društvenikov je znašalo koncem leta 1904 27 ustanovnikov in 303 redne člane. Za posebne zasluge v službi za varstvo lova leta 1904. so se prisodile tri nagrade lovskim čuvajem: Jožef Strah pri D. Mar. v Polju 60 K; Ivan Hribar, Soteska 50 K; Fran Grünthal, Domžale 40 K; Mat. Rajer, Razdrto 30 K; Juri Vavpotič, Podgorje 30 K; Mat. Kraher, Sveti potok 30 K; Anton Omec, Mengš diplom 20 K. Dalje se je dovolilo štirim zapriseženim gozdnim in lovskim čuvajem graščine Ortenek remuneracije po 5 K, skupaj 20 K. Kranjska braničnica je podarila 200 K. Koncem leta 1904. je prenehalo doba delovanja gg. odbornikov: Otmar Bamberg, Fric Kavčič, F. M. Regorschek in dr. Karl Schmidinger, ki se smejo zoper voliti. — Društvo je imelo v letu 1904. prejemkov 3503 K 36 v., izdatkov pa 3290 K 33 v.; premoženje koncem leta 1904. znaša 9214 K 81 v.

V občini Stranje pri Kamniku se že od pusta sem niti ne poučuje, tako, da ne bodo znali otroci niti brati niti tisati.

Napad. V Kranju so 28. t. m. zvečer napadli trije dosedaj še neznani fantje Štefana Pavlička, brivškega pomočnika, ko se je vračal proti domu. Napadovalci so zatevrali od njega denar, ker ga pa ni hotel dati, so ga osuvali z nožem in ga ranili po hrbtni, nogah in rokah. Pavlička so pripeljali v deželno bolnico.

Razstavo vajenških del prirediti obrati zadruži Radovljics in Bled sporazumno z obrtno napredovalno šolo v Radovljici v prostorih novega šolskega poslopja v Radovljici. Razstava se otvoril dne 29. julija ter traja do 6. avgusta 1905. Podrobnosti sledijo.

Miliarija. V soboto je prišel na Toplice profesor dr. Ortner z Dunajem v spremstvu dr. Zupanca in dr. Plečnika proučeval miliarijo. Zdravniška komisija je obiskala vse okužene vasi in pregledala vse bolnike in konstatirala, da epidemija pojema. Dr. Ortner je bil namenjen ostati nekaj časa na Toplicah in študirati to čudno bolezen, a prišel je prepozno. Miliarija je ponehala, da ni več nevarnosti, tudi ni nobenega hudega slučaja in profesor dr. Ortner se je včeraj odpeljal dom. Domača zdravnika sta tudi dognala, da niso vse naznanjene ženske zbolele na miliariji in da vsa stvari ni tako huda, kakor se je mislio začetkom. Zadnje 4 dni se je pripetil le 1 nov, pa prav lahko slučaj v oddaljeni vasi Suhor. Z dejevjem, je upati, izgine tudi epidemija. Topličarjem bodi povedenato, da je miliarija napadala doslej le kmetske žene, ki so na polju delale. Za može in žene, ki ne opravljajo poljskih del, ni ta bolezen nevarna. Kdor je namenjen na Toplice zdraviti se, naj se miliarije prav nič ne straši. Zdravniki priporočajo kopanje, snago in redno življenje.

Gospodarski odsek vasi Gorica vas se v imenu vasi zahvaljuje požarni brambi v Ribnici za naglo in neumorno delovanje pri požaru tovarne G. Turnherja v Gorici vasi, katera je pogorela 26. t. m., da se je ogenj hitro omejil in pogasil, da se ni razširil na druga poslopja v Gorici vasi. Ravno tako se zahvaljuje tudi požarni brambi v Dolenji vasi.

— Televadno društvo, Sokol v Postojni. Ker se na nedeljo, dne 21. t. m., napovedani izlet v Orehek in Prestranek radi neugodnega vremena ni mogel vršiti, predi se prihodnji izlet v četrtek, dne 1. junija t. l., nakar opozarjamо brate Sokole in prijatelje »Sokola«. Zbirališče v televadnični polu 2. ura pop. Ker je izlet že Brda v Orehek v tem času res krasen, pridakovati je obile udeležbe. Na izlet!

Poneverjenje denarnih pisem na progi Dunaj-Trst. Okrožno sodišče v Celju opozarja one stranke, ki so pri spoliranju ameriških pisem, ki so bila namenjena na Dolenjsko in Hrvatsko, trpele kako škodo, naj naznanno svojo škodo pri imenovanem sudišču.

Akad. teh. društvo, Triglav v Gradcu ima včeraj II redni občni zbor v sredo, t. j. 31. t. m., ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih.

Tržaške bombe pred dunajskim porotnim sodiščem. Včeraj so se naznanihala vprašanja, ki se stavijo porotnikom. Ta vprašanja so: 1) Za vse obtožence, če so sokrivi veleizdajstva in na predlog državnega pravništva eventualno vprašanje o kaljenju javnega reda; 2) za Subana in Cozija zaradi hudočestva zarote; 3) za vse obtožence vprašanje zaradi hudočestva proti zakonu o razstreljivih; 4) za Subana vprašanje o delujem kusu z ozirom na razstreljiva, ki jih je spravil v Avstrijo; 5) za Subana in Depaula vprašanje o kaljenju javnega miru in razširjanju Veličanstva z razširjanjem prepovedanih tiskovin; 6) za Subana in Depaula vprašanje radi poziva k postavno prepovedanemu dejanju, ker sta razobilci italijansko trikoloro. Zagovornik dr. Rosenfeld ponavlja svoj predlog, naj se stavi vprašanje o prestopku posedovanja razstreljivih reči. Na to se je začel zagovor.

Mednarodna panorama »Matuška Moskva« s prekrasno carsko palačo Kremelj bi morala biti vsakemu Slovanu to, kar je Meka Mohamedanom. Ker pa ne pripuščajo vsakemu sredstvu, da bi potoval na slovanski sever, porabiti je treba ta teden ugodno priliko v panorami Moskva ima v izobilju pravih znamenitosti, saj že Kremelj sam tvori takoreč mesto zase z dvema samostanoma in dvoranami, ki so posojane z zlatom, da človeka blešči. Panorama nas vodi po vseh sobanah, celo v carjevo in carično spalnico, zakladnico, orožarno itd. Mesto ima nebroj dragocenih cerkev, samostanov, palac, spomenikov itd. — Prihodnji teden se razstavi cesarski grad Schönbrunn in slikovite partije s Severnika.

Nesreča. Včeraj popoldne se je peljala z vozom Elizabeta pi. Schrey, ces. kr. sodniškega svetnika vdova, skozi mestni log proti Viču. Ko je zavozila na glavno cesto v bližini Lavričevega poslopja na Viču, se ji je splašil konj. V razburjenosti je skočila z voza. Pri skoku ji je spodeljelo ter je padla in zadela s soncem ob cestni kamen. Bila je ta koj mrtva. Truplo so prepeljali v Ljubljano.

Kaznjene. Vilhar Reiner si je želel danes zjutraj prostosti; pogeil je iz justične palače, ko je snašil vrata. Pasniki so takoj opazili begunci in ga zasledovali. Na Dunajski mitnici ga je pa zgrabil mitniški pažnik Ivan Kiser in ga izrečil zopet v varstvo zasledovalčnih pažnikov.

Tatvina. Včeraj je ukradel nekdo perici Cesiliji Habidevi iz Bičevke iz veže na Kongresnem trgu št. 4 tri zavitke umazanega perila.

Mestna policija je aretovala Franceta Vernika, bivšega prevoznika, ker je zagrožil F. R., da ga bode ustrelili.

Delavske gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 19 Slovencev, 135 Hrvatov in 13 Macedoncev — V Podbrdo je šlo 7 Hrvatov. Iz Hrušice je prišlo 26 Hrvatov.

Izgubljene in najdene reči. Roman Kranjc, ključar, je izgubil srebrno tul-u-ro in srebrno oklopno verižico, vredno 36 K. — Mihael Strah, delavec, je izgubil rjav denarnico, v kateri je bilo približno 18 K. — Včeraj med 1/2. in 2. uro popoldne je nekdo izgubil srebrno uro s srebrno verižico, v vrednosti 36 K na potu iz Spodnje Šiške do tobačne tovarne. Pošteni najditelj naj jo odda v upravnštvo našega lista. — Našla se je srebrna ura z verižico. Ime najditelja se izve v uredništvu našega lista. — Našel se je majhen loški pes. Čigar je, naj pride ponj na Sv. Jakoba trg št. 6.

Ljubljanska društvena godba priredi jutri zvečer v hotelu Iliriac (Kolodvorke ulice) vrtni koncert. Začetek ob 8 uri. Vstopnina 40 vin.

Mestna kopeli. Od dne 21. aprila do dne 20. maja t. l. se je oddalo v mestni kopeli vsega skupaj 3004 kopeli, in sicer za moške 2100 (prvih 1800, kadnih 500), za ženske 904 (prvih 282, kadnih 622).

Hrvatske novice. Hrvati za P. Miklavca. Izmed hrv. listov so Slovencem najbolj naklonjene »Hrvatske Novine«, ki jih izdaje v Virju goreč rodoljub in vse-sloven Perosl. Ljubić. Ta list je povzel tudi naš poziv za bednega slov. pisatelja P. Miklavca ter poziva kaj za trpečega brata. Prvo darilo je dalo uredništvo »Hrv. Novine«.

Konferenca vseh hrvatsko-slovenskih poslancev. Klub hrvatske stranke prava je imel v soboto sejo ter sklenil, da predlaga na sestanku opozicionarnih hrv. poslancev, naj bi se sklicala konferenca vseh poslancev Hrvatske, Slavonije, Dalmacije, Istre in slovenskih dežel na skupno konferenco, da se posvetujejo in sklepajo o političnem položaju. — Vpokojen je zagrebški veliki župan Bude pl. Budisavljević, ker je bil izvoljen za poslanca. — Potres so čutili včeraj ob 1. pop. v Zagrebu.

Majnovejše novice. Umrl je bivši španski ministarski predsednik Silvela. — Samomor duhovnika. V rumunski vasi Dalnu na Ogrskem se je župnik Žula oblikel v žensko obliko ter se v podstrelju obesil.

Velikanski roj hudi muh so se pojavili v okolici Temešvara. — Grški prestolonaslednik s soprogo je prišel v Berlin.

Župnik — poneverjalec. Bivši državni poslanec župnik Taniazkovic je poneveril 40000 K, vsled česar ga je lvovski škof odstavil. — Vdova umorjenega velikega kneza Sergija se preselila z lastno v Darmstadt, ker dobiva neprestano grozilna pisma.

Telefonska in brzojavna poročila. **Dunaj** 30. maja. V procesu zaradi tržaških bomb so porotniki danes odgovorili na stavljena vprašanja. Oprostili so soglasno vse obtožence radi žaljenja veličanstva, spoznali jih pa za krive zarote, prestopka zoper zakon o razstreljivih in zoper društveni zakon. Sedaj se sodni dvor posvetuje o kazni.

Dunaj, 30. maja. V zadavi tržaške ireditovske zarote se je danes izrekla razsodba. Na pravorek porote je sudišče obsodilo Subana na 6 mesecev, Depaula pa na 9 mesecev. Težke ječe. Salatei je bil obsojen na 100 K denarne globe. Cozzi se izpusti, ker se kot inozemec ne sme obsoditi radi zarote. Tudi Salatei se izpusti iz zapora, ker je njegov zagovornik dr. Rosenfeld zanj položil 100 kron.

Danes zvečer baje nameravajo v Trstu prirediti velike demonstracije, vsled česar se je vse potreben ukrenilo, da se prepreči vsako kaljenje miru in reda.

Budimpešta 30. maja. Kombinacija z baronom Fejervaryjem se je razbila. Fejervary pravi sedaj, da je postopal na lastno odgovornost; to pravi pač zato, da bi odvrnil od dvora neprijetnosti, ki jih je pripravila opozicija.

Rim 30. maja. Garibaldi je objavil članek, v katerem pravi, da A. strija ni sovražnica Italije in da bi Italijani že davno imeli v Avstriji avtonomijo in vseučilišče v Trstu, če bi ne ščuvala Nemčija. Nemčija in cesar Viljem sta največja sovražnika Italije.

Lvov 30. maja. V mestu Našičevanu v Kavkazu traja že štiri dni strašno klanje.

Belgrad 30. maja. S kraljevim ukazom se je danes razpustila skupščina. Nove volitve so razpisane na 23. julija, nova skupščina pa se snide 7. avgusta.

Varšava 30. maja. Tovarnarji iz Lodza so pribrežali v Varšavo. Odklonili so delavske zahteve in se zdaj boje občnega klanja in požiga.

Rusko-japonska vojna.

London 30. maja. Iz Šanghaja se poroča, da so Japonci v sobotni bitki izgubili sedem velikih ladij, med njimi dve oklopni, Rusi pa da so izgubili štiri velike ladje.

oklopnice „Knjaz Suvorov“ potopile še tri križarke.

Berolin 30. maja. Uničeno je 1. in 3 brodovje admira Roždestvenskega; 2. brodovje je pobegnilo. Japonci je zasledujejo in traja boj še vedno. V bitki pri Čuzimi so Japonci izgubili 3 križarke in 12 torpedovk.

London 30. maja. Admiral Togo je javil v Tokio, da je rusko ladjo „Vladimir Monomaš“ najprej vzel in da se je šele potem potopila.

Petrograd 30. maja. Japonci molče trdovratno o svojih izgubah. Sodi se, da čakajo na uradno rusko poročilo, ki je odpošloje iz Vladivostoka admiral Rožestvenski, in da skušajo dotelej prikriti svoje izgube.

Berolin 30. maja. Na mandžurskem bojišču je maršal Oyama zavzel Čangtahu in vrpel armado generala Kaulbarsa.

Pariz 30. maja. „Matin“ je od merodajne japonske strani izvedel, da misli Japonska staviti za Rusijo jako ponizevalne mirovne pogoje, češ, nihče ne more zahtevati, da bi bila sedaj tako velikodušna kakor pred tremi meseci. Ako se Rusija ne ukloni, se bo vojna nadaljevala.

Berolin 30. maja. Iz Vašingtona se poroča, da so tamkajšnji vladni krogi popolnoma prepričani, da se v najkrajšem času sklene mir.

Vašington 30. maja. Ameriški poslanik v Tokiju brzojavlja, da mu je japonska vlada sporočila, da ni bil dotični parnik, ki ga je admiral Rožestvenski 20. t. m. potopil pri otoku Formozi, a m. e. r. i. s. k. i., t. e. v. e. c. a. n. g. l. e. s. k. i.

London 30. maja. V Tokio so Togovo zmago praznovali s kolosalno slovesnostjo.

Kalodont
Se dobri povsod!
571 neobhodno potrebna zobna Crème 14
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Zahvala.

Občni zbor Kmetske posojilnice ljubljanske okolice je podelil za nakup učil dvorazredni ljudi šoli na Ježici 30. krov.

Za to velikodušno darilo se podpisano šolsko vodstvo Kmetski posojilnici toplo zahvaljuje.

Šolsko vodstvo na Ježici,
dne 25. maja 1905.

Anton Žibert.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 3082'. Srednji letni tlak 786.0 mm.

Maj	Čas opozovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
29.	9. zv.	740.6	15.2	sl. svzh.	jasno
30.	7. zj.	739.3	10.1	sl. jsvzhod.	jasno
	2. pop.	738.5	20.3	p.m. svzh.	del. jasno

Srednja včerajšnja temperatura: 15.2° normalne: 15.7°. — Padavina 0.0 mm.

Borzna poročila. „Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kursi dun. borse 29. maja 1905.

Naložbeni papirji.

Danar	Blago
100-60	100-80
100-35	100-55
100-50	100-70
119-70	119-90
97-90	98-10
117-95	118-15
99-50	101-15
100-50	101-50
100-	100-
101-60	102-50
100-15	100-60
100-15	100-70
101-20	102-20

1/2% bor.-her. žel. pos. 1902

1/2% češka dež. bank. k. o.

1/2% ž. p. a. p. gal. d. hip. b.

1/2% pešt. kom. k. o. z.

10% pr.

1/2% zast. p. m. a. Innerst. hr.

1/2% ogr. gr. sen.

1/2% z. p. a. ogr. hip. ban.

1/2% obl. ogr. lokalnih žeznic d. dr.

1/2% obl. češke ind. banke

1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.

1/2% prior. dol. žel.

1/2% juž. žel. kup. 1/1/1.

1/2% avst. pos. za žel. p. o.

1/2% Srečke.

Srečke od 1. 1860^{1/2}.

1864

tizake

zem. kred. I. emisije

II.

ogr. hip. banke

srbske & fr. 100%

turške

Saslika srečke.

Kreditne

Inomoske

Krakovske

Ljubljanske

Avt. rud. križa

Ogr.

Budolfove

Salobske

Dunajske kom.

Delnice

Južne železnice

Državne železnice

Avt.-ograke bančne delnice

Avt.-kreditne banke

Ograke

Zivosteniske

Premogokop v Mostu (Brdo)

Alpinke montane

Praške žel. in dr.

Gima-Murányi

Trbovške prem. družbe

Avt. orožne tovr. družbe

Češke sladkorne družbe

Valute

C. kr. ečkin

20 franki

20 marke

Sovereigns

Marke

Bukli

Dolarji

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 30. maja 1905.

Termin.

Pšenica za maj	100 kg.	K 16.36
Rž	100 "	13.28
Koruz	Julij	14.68
Oves	maj	11.30
"	oktober	11.36

Efektor.

20 vin. višje.

Prodajalka

vajena špecerijske trgovine in razpečavanja tobaka, želi vstopiti v mestu ali na deželi s 1. avgustom v kako trgovino.

Naslov pove uprav. „Sl. Naroda“.

Zavarovalna družba prve vrste Išče

okrajnega zastopnika

in akviziterje izvežbane v tej stroki z obilim znanstvom.

Pismene ponudbe z referencami pod „Zastopnik“ na upravnosti „Sl. Naroda“. 1740-2

Vojški koncert

se vrši

jutri, v sredo, 31. maja t. l.

v hotelu „Južni kolodvor“.

Vstop prost.

Začetek ob 8. uri zvečer.

K obisku vladno vabi udani

1544-4 LORBER.

Sprejem sprednjega in vestežnega nomčnika III v Ljubljani, Prešernove ulice štev. 3.

Razglas.

Vsled sodne dovolitve se bode na javni dražbi prodalo v zapuščino zamrlega g. Ivana Turka v Ljubljani spadajoče posestvo pod vl. št. 221, kat. obč. Petrsko predmestje I. del, obstoječe iz dveh njiv: pare. št. 284/2 v razmerju 9197 m in pare št. 296 v razmerju 7416 m s kozleom, ki imata lepo lego blizu novega pokopališča in sta pripravni za stavišča.

Izklicna cena, pod katero se ne bode prodajalo, znaša 20.175 K 60 h.

Vsek ponudnik mora pred dražbo položiti vadiv v znesku 2018 K.

Dražba se bode vršila na licu mesta dne 31. maja t. l. ob 3. popoldne.

Natančnejši pogoji se bodo naznani pri dražbi.

V Ljubljani, dne 27. maja 1905.

Aleksander Hudovernik

c. kr. notar kot sodni komesar.

1741-2

Šivilja

dobro izjurjena, se priporoča za izdelovanje ženskih oblek. — Sprejme tudi izjurjeno dežavko. — Povpraša naj se 1748.

v Ljubljani, Dunajska cesta 29,

Milostiva gospa!

Ali ste že poizkusili izvrstne zmesi vsak dan sveže žganih raznih kav

1583-5

Prve ljubljanske

velike pražarne za kavo?

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljavni od dne 1. maja 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponodi osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Ausch-Solnograd, čez Klein-Reiffing v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m sjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reiffing v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marij